

megnyeri is, lelkének pedig kárát vallja" — olvassuk az evangéliumban Krisztus szavát.

Mi nekünk a pápa? A jó Isten nagy jótéteménye és csodája, világító torony, mely a viharos tengeren evezőknek biztos révet mutat és őket megvigasztalja szorongásukban. Sőt sokkal több, mint a világító torony, mert ez némán világít, a pápa pedig élő világosságot terjeszt és isteni segítséget oszt ki hívei között.

Mi a pápa nekünk magyaroknak?

A magyar keresztény államiság szimbolumának, a drága szép szentkoronának az adományozója.

VII. Gergely pápa és több utóda védte a magyar állam függetlenségét a német császárság hűbéri követeléseivel szemben. IV. Bélát is feloldotta IV. Ince pápa a tatárok miatt ígért hűbéri hódolat kötelező ereje alól. III. Ince pápa azt írta, hogy az apostoli szék a világ minden népe közt a magyart szerette legjobban, s majdnem ugyanezt hangoztatja az utolsó s a mostani pápa is, mert látták, hogy a magyar nemzet volt a világháború legnagyobb hőse s a legnagyobb áldozata. IX. Gergely pápa keresztes háború hirdető Magyarországot megmentésére a tatárok ellen, más pápák pedig a törökök ellen. Mikor Magyarországot, az európai keresztény kultúra délkeleti védőbástyáját a többi nyugateurópai államok cserben hagyták, vagy csak pápai buzdításra segítették, akkor a római pápák a seregek-nél többet érő Capistrano Szent Jánost küldték el keresztesek toborzására, pénzt is küldtek, akkoriban nagy összegeket, II. Pius 40,000 aranyat, II. Pál 200 ezer, IV. Sixtus 250 ezer, VI. Sándor 200 ezer, X. Leo 92 ezer, VII. Kelemen 90 ezer aranyat és sok hadiszert, meg 12,000 zsoldost, V. Pius 50 ezer aranyat, VIII. Kelemen 39 ezer tallért, VIII. Orbán havonként 24 ezer aranyat, VII. Sándor 3 millió aranyat, XI. Ince pápa 300 ezer forintot. Ez összesen 4.285,000 arany, koronákban közel 50 millió korona ama régi időkben, mikor ezek óriási összegek voltak.

A pápák a magyar királyságot kezdettől fogva szeretetök melegével karolták föl és a magyar hős nemzet kiváló tulajdonságait mindig nagyrabecsülték, egyetértésért sokat tettek Árpádkirályaink alatt, Mária országát meg különösen kitüntették apostoli királyságban.

Mi nekünk a pápa? Az emberek közt hiába keressünk mást, kit a pápák jótéteményei után velök összehasonlíthatnánk. Csak a tévedéstől ment isteni hitre és az örök boldogság végtelen nagy értékére kell gondolnunk, melyek csak a pápával való egység által vannak számunkra biztosítva; s a XI. Ince pápa lelkesítő szavaival, példájával megindult fölszabadító harcra gondoljunk, melynek sikerült végre a török megszállást lerázni Magyarországról: akkor igazolva kell látnunk azt az őszinte tiszteletet, hálát és ragaszkodást, mely méltán tölti el a magyar katolikusok hithű és bölcsen gondolkodó seregét a pápák iránt.

S a pápák éppen a mi korunkban a legméltóbbak arra a kitörő öröme, amellyel az egész világ köszönti trónralépésüket, XI. Piusét is.

Dr. Erdélyi László.

VÁGYÁS A VÉGTELENBE.

*Éjben búgó, bús, titkos füttyök
Költögetnek fel mostanába:
Holnap-urfi, indulunk, holnap.*

S álmatlan alszom mostanába.

*Határöltő, táviró-gémekek
Staféta hirt egymáshoz hordnak:
Készül. Indul. Késik. Ma még nem.*

Száz üzenetet egyre hordnak.

*Könnyhulló köszén pára fátylak
Szakadnak szét az ázott égen:
Ma kellett volna célnál lenni.*

Tépett párák az alkonyégen.

*Tavaszhűs kis állomások
Peregnek múlva, hullva, messzi . . .
— Vágyom. Mindegy hova, mivégre,
Meddig.*

Csak egyre menni, menni.

CSANÁDY GYÖRGY.

A postáskisasszony . . .

Későn ébredt. Az apró vagonablakon szürke foltban bukkott be a ködös, esőre borult vasárnapi nap. Szüksége volt a pihenésre. Egész heti, reggeltől késő estig tartó munka után, kopogó írógép, poros íróasztal mellett robotolt munka után kellett a pihenés.

Tegnap is késő estig dolgozott. A rendkívüliért, melyet külön órázásért fizettek.

Hárman éltek a vagonban. Édesanyja a szülőtött, béna öregasszony, polgárista öccse és ő a postáskisasszony. Messziről jöttek, a könnyes, szomorú partu Kükküllő mellől . . . Jöttek, mert hozta a szívük, a meg nem alkuvásuk.

Családot tartott fenn a kis postáskisasszony.

Lakást nem kaptak, hisz sem pénzük, sem protekciójuk . . . A barakkoktól féltek . . . messzi is vannak . . . inkább vagonban laktak két év óta . . .

Vasárnap. Sovány karjait bágyadtan nyújtotta ki, kócos fiúrtjei sápadt homlokára hulltak, nyúlt arccskájára kiült a gond . . .

Lassan kelt föl . . . nehezen készülődött. Mire felkészült, elsőt kongatott a harang magymisére. Templom után egyenesen hazatért. Szüksős volt az ebéd . . . Mosogatás után asztal mellé ült, magába mélyedt . . . Finom, kékeres halántéka körül apró ráncok ültek ki. Anyja szundított, öccse valahol hasonlókorú pajtásainál. Egyedül volt, egyedül érezte magát . . . oly egyedül . . .

A tavaszra gondolt, az elhagyott otthonra, tovatiútt éveire, az Életére . . . A korzóra gondolt, ahol templomból jövet sietve, szégyenlősen vágott keresztül kopott kabátkájában, stopolt harisnyákban, esetlen, durva cipőkben . . .

Pedig tudna öltözni . . . szépen, izléseken . . . sima, lera-kott szoknya, keskeny lapkacipő . . . de miből? . . .

Hivatala jutott eszébe. A lányok. Hogy vannak közöttük elegánsak, szép-sokruhások, akik fölényes mosollyal háritják el a kíváncsi kérdést s száz koronát fizetnek egy délutáni helyettesítésért, mikor berendelik őket és nem jöhetnek . . .

Rájuk gondolt . . . a korzóra . . . fiúkra . . . tovaállant tavaszokra . . . míg szeméi lecsukódtak s előre csuklott feje asztalszékre fektetett karjaira . . .

Szittner és Hoffmann

Therapia laboratorium és dobozgyár r.-i.

SEGED.

Telefon 5-09.

KÉSZIT:

Gyógyszerészeti dobozokat, papírarkut, kereskedelmi dobozokat, cukrászati dobozokat, diszműarkut, reklám cikkeket.